

endnu ikke kan have nogen afgjort Mening, førend de foreligge mere præciserede.

Naar det ærede Medlem udtalte, at han ansaa det for forholdsvis let at opnaa en Besparselse paa indtil et Par Millioner paa det foreliggende Forslag, saa tvivler jeg om, at man, naar det kommer til Stykket, egentlig skal søge disse 2 Millioner paa Udgiftstiden af dette Budget, saa tvivler jeg om, at det vil blive saa let at finde dem. Det ærede Medlem mente, at disse 2 Millioner i Forbindelse med $\frac{1}{2}$ Million, som kunde undværes af Overskuddet, altsaa tilsammen $2\frac{1}{2}$ Million, var et Beløb, som man uden Kompensation for Statskassen vilde kunne disponere over til Fordel for Landets Hovederhverv, Landbruget. Jeg tror, det vil være rigtigt — hvilket jeg har udtalt ogsaa tidligere — at man først ser Overskuddet, før man disponerer over det; med andre Ord, at man ikke sælger Huden, før man har studeet Bjørnen. Naar Overskuddet er der, skal jeg være villig til at forhandle om Dispositionen over det. Jeg maa tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i det løse Overflag, som fremkom her, over hvordan de direkte Skatter til Statskassen fordelte sig paa Landbruget og paa den øvrige Befolkning — jeg forstod i alt Fald, at Meningen var paa Landbrugsbefolkningen og paa den øvrige Befolkning i Landet — har det ærede Medlem overset et Par Punkter, som ikke ere ganske uden Betydning. Dette løse Overflag gif jo ud paa, at Forholdet er omtrent som $7\frac{1}{2}$ Mill. til $2\frac{1}{2}$ Mill., altsaa et Forhold som 3:1. Det ærede Medlem har som Stat hvilende paa Landbruget medregnet Landstatten, der hviler paa Tienderne. Det er absolut ikke rigtigt. Dem Tienderne tilhøre, om det er Landbrugere eller andre, kommer jo aldeles ikke det Spørgsmaal ved. Det er et Beløb af 250,000 Kroner, som det ærede Medlem har taget med i sine halvtotende Millioner. Endvidere udredes der som Landstaf og Vigningsstaf et Beløb af omtrent 60,000 Kroner af Skovstylden. Det kan ganske vist siges, at det er Landbrugere, som i Reglen ere Besiddere af Skovene, men jeg tror ikke at tage Fejl i, at hverken det ærede Medlem eller de ærede Forslagsstillere om Stattelettelser i den foreskottende Termin egentlig have til Hensigt at ville lette Byrderne for Skovstykkejerne; det fremgaar jo tydelig nok af det fremsatte private Lovforslag. Der falder altsaa omtrent 300,000 Kroner bort. Men dertil kommer, at man, for at naa det Beløb, som det ærede Medlem naar, endvidere maa medtage den Bygningsafgift, som hviler paa Landbygninger,

men da denne Bygningsafgift kun hviler paa de Landbygninger, der ikke paa nogen Maade ere knyttede til Landbruget, kan man umulig tage disse 740,000 Kroner med som en Byrde for Landbruget. Med disse Kettelser vil Fordelingen blive den, at der paa Landbruget hviler et Skattebeløb af 6,400,000 Kroner, hvad der temmelig nøjagtigt er de to Tredjedele af det samlede direkte Skattebeløb.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremkom med en mild Bedrejelse til Finansministeren for, at han ikke havde efterkommet nogle Opfordringer, der i forrige Samling og maasse tidligere have været rettede til Finansministeren dels med Hensyn til Posteringer paa Budgettet og dels med Hensyn til Anbringelse af Reserverfondens Midler. Hvad det første angaar, om Posteringen paa Finansloven, er det jo givet, at det ser noget besynderligt ud, naar man Nar for Nar opfører en Indtægtsparagraf med Kul og paa et andet Sted finder, at det i Virkeligheden repræsenterer et betydeligt Understud; altsaa i Stedet for at være en Indtægtsparagraf er det kommet til at foranledige en betydelig Udgift. Dette gælder § 6: Post- og Telegrafvæsen; men det maa jo erindres, at Post- og Telegrafvæsen i en Række Nar har givet Understud tidligere, og at Postvæsenet allerede nu har slaaet sig op til at give et Overskud, og jeg formener, at det kun er et Tidsspørgsmaal, naar man bliver enig om at indrette Telegrafstaksten saaledes, at ogsaa Telegrafvæsenet giver et Overskud. Jeg finder altsaa, at der egentlig ikke er tilstrækkelig Anledning til at foretage Forandringer i Posteringen her. Naar det ærede Medlem endvidere nævnte det besynderlige i, at man Nar for Nar opfører som Formueerhvervelse paa § 27 II: Udgifter til Kommunikationsvæsenet særlig Jernbaner, af hvilke jo en stor Del ligefrem have Karakter af at være — jeg kunde fristes til at kalde det som — løbende nødvendige Udgifter, saasom Forøgelse af Driftsmateriellet, til Afsløsning af gammelt Driftsmateriel o. s. v., vil jeg paa ingen Maade hævde, at man i Virkeligheden kan regne disse Udgifter med til Formueerhvervelse, og ærede Medlemmer — i alt Fald de ældre Medlemmer af Tinget — ville vide, at jeg altid i mine Overflag over Status § 27 II med ind i Opgørelsen af Formuestatus; men med denne Indrømmelse til det ærede Medlem kan jeg dog ikke finde, at der er tilstrækkelig Anledning til at foretage Posteringsforandringer, og min Grund dertil er særlig den, at naar man forandrer de